

Mindeord over Verner Dalskov

10.09.2017

Af beboerne på Åkanden

Det var med stor sorg og vemod, vi modtog meddelelsen om **Verner Dalskovs** død fredag morgen af hans datter Lone. Det var ikke helt uventet, da vi jo har kunnet se, at han blev svagere og svagere. Da vi hørte, at han skulle have en pacemaker, fik vi lidt fornyet håb, men desværre nåede han aldrig at få den. Vi vil i vores andelsboligforening Lettebækken altid huske Verner for hans gode humør og lune.

Hvem husker ikke, når han til vores havefester optrådte med sine monologer af Storm P, eller andre morsomme numre.

Kendetegnende for Verner var, at når vi modtog vores program for sommerens havearbejde, så skrev han til sidst: "For nogle beboere rækker helbredet ikke til at deltage i arbejdet, men mød op til kaffen og få del i hyggen og de gode historier".

Sådan var Verner. Tænkte altid på alle, ikke mindst de svage.

Verner havde den store glæde at finde sammen med Ruth de sidste år af hans liv.

Vi kunne mærke, hun gav ham stor glæde ved livet, bare synd det ikke blev til flere år. Men vi takker dig, Ruth, fordi du var dér for ham til det sidste.

Det var også typisk for Verner, da han begyndte at mærke kræfterne svinde, at han udså sin efterfølger til formandsposten i vores boligforening her i Åkanden i Bellinge.

Formandsposten kan han erstattes i, men det bliver svært at erstatte mennesket Verner.

Han vil altid blive husket med glæde og respekt af beboerne i Åkanden.

Æret være i Verner Dalskovs minde.

Mindeord

09.09.2017

Af Inger Lunn,

Rødegårdsvænget 14,

Odense M, tidl. rektor for

Pædagogseminariet

Jeg traf **Verner Dalskov** første gang i 1959, da jeg var blevet rektor for pædagogseminariet, der dengang lå på Hunderupvej i Odense. Odense Kommune havde bedt mig om at se på en børnehave "Bethania".

Dengang var Verner arbejdskonsulent, og pludselig var Verner byens borgmester.

Siden er der sket rigtig meget i byen også på daginstitutionsområdet. Inden i mit hoved har jeg altid været socialdemokrat, men ikke medlem af noget politisk parti. Min far var venstremand, min mor konservativ.

På et tidspunkt, da der blev så megen snak om pædagoger med den lilla ble, meldte jeg mig ind i Social-demokratiet og blev foreslået som byråds kandidat og sad i Odense Byråd i to perioder.

Dér lærte jeg Verner at kende som en meget god leder, og jeg kan godt forstå, at man i partiet kaldte ham ærlige Verner.

Siden da har jeg haft nær kontakt til Verner.

Dels havde jeg ham med til en nytårsfrokost sammen med andre af mine nære venner, og sammen med en anden nær ven var vi ude i hans hjem, da han fyldte 85 år 1. januar.

Verners kone Hanne var i sin tid blevet uddannet som børnehavepædagog, og som jeg husker som en meget kreativ og sjov pige.

Hanne blev siden syg, og jeg beundrede Verner for hans omsorg for Hanne.

Æret være mindet om

Verner.